

Seni Gözlerinden Tanıdım

— Mikail Dede · 25 Şubat 2025

Yüzün zümrütten yontulmuş ay
Kederimi sevince dönüştürdün
Seni kıvrımlı bedeninden tanıdım
Nefesim figüründe tırmanırken

Seni saçlarından tanıdım
Güneş gibi altın zerrelere
Aşkımın hatırası kadar parlak
Sen çöllerdeki yolumun gölgesi

Seni dudaklarından tanıdım
Ateş çemberi kızıla çalan
Seni efkarlı sesinden tanıdım
Kulaklarımı çınlatan melodiler

Seni gözlerinden tanıdım
Maviliğin sonsuzluğu
Derin bakışlarınla
Çelikten yüreğimi eriten

Seni elinden tuttum
Bir nefes uzaktasın
Sanki zümrütten ay yüzün
Yüzüme deęiyormuş gibi

Ellerin nilüfer çiçeęi kokuyor
Ay yüzün ruhuma ışık saçıyor
Mevsimlerime çiçek açıyorsun

Artık başka bir şehirdesin
Saatlerce uzakta ama bir nefes kadar yakın
Seni başka bir hikayede tanıdım...

Ve izin ver senin yüreğinde de melankoli büyüsün
Çünkü ben seni hayatım boyunca tanıdım,...